

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัญญา พงศ์พากษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างกันของพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก
ความวิตกกังวลและความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- จัล อุ่นธิตวัฒน์. การรับรู้ส่วนเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในวิชาคณิตศาสตร์ของนัก
เรียนที่มีโน้ตภาพเก็บข้อมูลและแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ต่อกัน ปริญญาโทบัณฑิต
ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยคริสต์วิทยา ประจำปี 2532.
- ชยaphar ลีประเสริฐ. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ดาวารรณ ตะปันดา. ผลของการใช้ตัวแนะนำในการลดความวิตกกังวลของนักศึกษา ก่อนการ
ศึกษาภาคปฏิบัติวิชาการพยาบาลจิตเวช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชา
จิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ทศพร ประเสริฐสุช. การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกรอกอุ่นเพื่อพัฒนาแรงจูงใจให้
สัมฤทธิ์สู่หัวเรียนเด็กต้อขสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- กิพย์วัลย์ สมแดง. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนเขตเมืองกับโรงเรียนเขตชนบทในจังหวัดเชียงราย วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- นุตรา สรรพกิจกำจาร. ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ที่มีต่อแรงจูงใจให้
สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ในวิชาจิตวิทยาศาสตร์ของนักเรียนต้อขสัมฤทธิ์ วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2539.
- พรภณี เจนจิต. อิทธิพลการเรียนการสอน พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์การ
พิมพ์, 2528.
- รายริน สุขเกษม. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ผลงานและการประเมินสุภาพสัมภูติกับปฏิริยาความ
รู้สึกและความคาดหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

รุ่งภา ทีระ. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตโนมัติ ความเชื่ออ่อนน้ำใจในภายนอกตน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

วลัยพร คงชนะพานิช. ผลของการซักถามความอุบัติเมื่อความดูดต้องในการทำแบบฝึกหัดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

วิภา สุนิตราเมฆะ. ผลของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงานกับความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สมไชย เอี่ยมสุภาษิต. พฤติกรรมของปกติและพฤติกรรมต่อต้านสังคมของนักเรียนวัยรุ่น ในเอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมวัยรุ่น เล่มที่ 2 หน่วยที่ 14 กรุงเทพมหานคร สาขา วิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2532.

สารกี ชนกรวิทย์. การศึกษาเปรียบเทียบเจริญกรรมความเกร็งใจ และความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเชิงบวกและนิมาน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ทรัพ ประสามมิตร, 2523.

สุใจ ตั้งทรงสวัสดิ์. การใช้เพื่อนผู้ให้การช่วยเหลือในกลุ่มเพื่อเพิ่มความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๙. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สร้างค์ โค้วตระถูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สุวรรณ ภาควัตชัย. พฤติกรรมการเสียงของนักเรียนที่มีแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์สูงหรือต่ำ และมีอ่านใจภายนอกตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๒๕ จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

อรุณมา พุ่นสวัสดิ์. การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกัน ตามการรับรู้ของตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อริสรา ลอยเมฆ. การศึกษาความวิตกกังวลของนักศึกษาประจำอยู่ลุ่มประเทศไทยเชิงที่เข้าร่วม การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์ ครั้งที่ ๑๘ ที่จังหวัดเชียงใหม่_ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ภาษาอังกฤษ

- Atkinson, J. W. An introduction on motivation. New York: D.Van Nostrand, 1964.
- Bell-Gredler, M. E. Learning and instruction theory in to practice. New York: Macmillan Publishing Company, 1986.
- Borkowski, G., and Maxwell E. Motivational components of underachievement. Developmental Psychology 27 (1991): 108-118.
- Branden, N. The psychology of self-esteem. New York: Bantom books, 1981.
- Broderick, P. C., and Sewell, T. E. Attributions of different social class, and failure in children of different social class. Journal of Social Psychology 125 (April 1985): 591-599.
- Campbell, N. Jo., and Perry K. M. Sex and ethnic group dtffrences in high school students'computer attitudes and computer attributions. ERIC ACCESSION, 1988.
- Coopersmith, S. The antecedents of self-esteem. 2 nd ed. California Consulting Psychologists Press, 1981.
- Coopersmith, S. Self-esteem inventories. San Francisco: Consulting Psychologists Press, 1984.
- Endler, N. S., and Edward, J. Basic psychological process: Stress and personality. Hanbook of stress theoretical and clinical aspects. New york: The Free Press, 1982.
- Frieze, I. H. Children's attributions for success and failure. Devlopmental social psychology theory and research. New York, Oxford University Press, 1981.
- Frieze, I. H., and Snyder, H. N. Children's belief about the causes of success and failure in school settings. Journal of Educational Psychology 72 (August 1980): 186-196.
- Goldberger, et al. Hanbook of stress: Theoretical and clinical aspects. New York: The Free Press, 1982.
- Guilford, J. P. Fundamental statistics in psychology and education. New York: Megraw-Hill, 1956.
- Herman, H. J. M. A questionnaire measure of achievement motivation. Journal of Applied Psychology 54 (August 1970): 353-363.
- Klein, S. B. Motivation biosocial approaches. New York: Megraw-Hill, 1982.
- Kulka, A. Attributional determinants of achievement-related behavior. Journal of Personality and Social Psychology 21 (1972): 166-174.

- Ladder, M., and Mark, I. Clinical anxiety. New York: Grune and Stratton, 1971.
- Luckman, J., and Sorensen, K. C. Medical-surgical nursing: A psychological approach. Philadelphia: W. B. Saunders, 1974.
- McClelland, D. C., and Winter, D. C. Motivation-economic achievement. New York: The Free Press, 1969.
- Marsh, H. W. Relationships among dimensions of self-concept, and academic achievements. Journal of Educational Psychology 76 (1984): 1291-1308.
- Maslow, A. M. Motivation and personality. New York, 1970.
- Rapaport, R. J. Test anxiety and causal attributions following success and failure in an achievement situation. Paper presented at the Annual Meeting of the Midwestern Psychological Association, 1984.
- Raviv, D. and others. Causal perceptions of success and failure by advantaged integrated and disadvantaged pupils. British Journal of Educational Psychology. 50 (June 1980).
- Sasse, C. R. Person to person. Chas A. Bennett Co, nc, 1978.
- Schunk, D. H. Self-efficacy and cognitive skill learning. Research on motivation in education. Goals and cognitions. California: Academic Press, 1989.
- Schunk, D. H. Learning theories and educational perspective. USA.: Copyright by Macmillan Publishing Company, 1991.
- Shell, D. F., et al. Self-efficacy, attribution, and outcome expectancy mechanisms in reading and writing achievement: Grade-level and achievement-level differences. Journal of Educational Psychology 87 (1995): 386-398.
- Skaaivik, E. M. Attribution of perceived academic results and relations with self-esteem in senior high school students. Journal of Educational Research 34 (1990): 259-269.
- Spielberger, C. D. Anxiety and behavior. New York: Academic Press, 1966.
- Stipek, D. J. Sex differences in children's attributions for success and failure on math and spelling test. Sex Roles. 11 (Dec 1984): 969-981.
- Stipek, D. J., and Gralinski, J. H. Gender differences in children's achievement-related beliefs and emotional responses to success and failure in mathematics. Journal of Educational Psychology 83 (1991): 361-371.
- Swift, W. P. General psychology. New York, McGraw-Hill Book Company, 1969.

- Weiner, B. A theory of motivation for some classroom experience. Journal of Educational Psychology 71 (1979): 3-25.
- Weiner, B. A cognitive (attribution)-emotion-action model of motivated behavior: An analysis of judgments of help-giving. Journal of Personality and Social Psychology 39 (1980): 186-200.
- Weiner, B. An attributional theory of motivation and emotion. New York: Springer-Verlag, 1986.
- Weiner, B., and Kulka, A. An attributional analysis of achievement motivation. Journal of Personality and Social Psychology 15 (1970): 1-20.
- Weiner, B., et al. Perceiving the causes of success and failure. Morristown, NJ: General Learning Press, 1971.
- Woolfolk, A. E. Educational psychology (fifth edition). Allyn and Bacon, 1993.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

การแบ่งระดับอาชีพและการแบ่งสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**การแบ่งระดับอาชีพ เมื่อจำแนกตามเกียรติภูมิของอาชีพ ตามรายงานการวิจัยของ
สุภารัตน์ จันทวนิช (2534) แบ่งได้เป็น 4 ระดับใหญ่ ๆ ดังนี้**

1. ระดับอาชีพที่มีเกียรติภูมิสูง มี 12 อาชีพ ได้แก่ รัฐมนตรี กลุ่มอาชีพแพทย์ นายทหาระดับนายพล ทูต อธิบดี-ผู้ว่าราชการจังหวัด อาจารย์มหาวิทยาลัย พยาบาล ทหารระดับนายร้อย-นายพัน บุณิสมานิษกและส.ส. สถาปนิกและวิศวกร ผู้ใช้ชีวิชาชีพทางกฎหมายและนายพล ตำรวจ
2. ระดับอาชีพที่มีเกียรติภูมิปานกลางค่อนข้างสูง ประกอบด้วยอาชีพ 30 อาชีพ ได้แก่ ครู- อาจารย์(ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย) นักวิทยาศาสตร์กายภาพ ผู้จัดการ-นักธุรกิจ นายอ้างอิง ปลัดอ้างอิง ผู้อ่านวิการกองและส.จ. เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและเรือ นายร้อย-นายพัน ตำรวจ นักวิทยาศาสตร์ชีวภาพ เจ้าของกิจการค้า นักเศรษฐศาสตร์และนักบัญชี ผู้จัดการและผู้ควบคุมในร้าน นักสังคมวิทยา-ประวัติศาสตร์-รัฐศาสตร์ นักสถิติและนักคำนวณ ผู้จัดการโรงแรม กัตตาการและบาร์ นักสังคมสงเคราะห์ ช่างการระดับกลาง เกษตรกรรายใหญ่ ผู้ควบคุมและหัวหน้างาน ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา ทหารชั้นประทวน พนักงานประจำสถานีวิทยุ โทรทัศน์ ผู้จัดการฝ่ายซื้อขาย คหบดี ศิลปิน จิตรกร ช่างภาพ พนักงานคุณเครื่องคอมพิวเตอร์ นักประพันธ์นักดนตรี นักร้องและนักแสดง นักกีฬาอาชีพ หัวหน้าเสนีชนพนักงาน เกษตรกรระดับกลาง นักหนังสือพิมพ์และนักเขียน
3. ระดับอาชีพที่มีเกียรติภูมิปานกลางค่อนข้างต่ำ มี 31 อาชีพ คือ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ช่างทองรูปพรรณ พนักงานบัญชี เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่งและคมนาคม พลตำรวจ-นายสิน-เจ้า-นายดาบ พนักงานช่างเลข พิมพ์ดิค ผู้ปูรุงอาหาร ช่างปรับเครื่องจักรและประกอบเครื่องกล ผู้ทำงานเหมืองแร่ พนักงานโทรศัพท์ โทรเลข ผู้ดูแลควบคุมอาคาร เกษตรกรรายย่อย ช่างยนต์ ช่างปฏิบัติงานด้านเคมี พนักงานน้ำจ่ายไปรษณีย์กันท่าฯ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโลหะ พนักงานขายและตัวแทนนายหน้า ช่างแก้ว ตินเนา และทำเครื่องด่นต์ ช่างทำเครื่องเรือน ช่างพิมพ์ พนักงานเครื่องอุปกรณ์ชนส่ง ชาวประมง-พราณ ช่างเหล็กและเครื่องมือกล ผู้ให้บริการความปลอดภัย เสนีชนพนักงาน ช่างแต่งผนและเสริมสาย ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยางพลาสติกและกระดาษ ช่างอิฐ-ไม้-กระเบื้อง ผู้ทำงานโรงงานและช่างปืน หอ ย้อม อีก ตามลำดับ
4. ระดับอาชีพที่มีเกียรติภูมิค่อนข้างต่ำ มี 16 อาชีพ ได้แก่ หลงจู ผู้รับจำนำ พนักงานชนด้ายวัสดุ ช่างทำรองเท้าและเครื่องหนัง พ่อค้าแร่ ผู้เตรียมใบยาสูบ ผู้ทำงานโนรีนา-ลูกจ้างนา ผู้เช่านา พนักงานเสริฟอาหารและเครื่องดื่ม ผู้ทำงานป่าไม้-คนตัดไม้ คนชักรีด คนรับใช้และภารโรง กรรมกรหรือคนงาน ผู้ปฏิบัติงานอาชีพบิการอื่นๆ (เช่น พนักงานประจำลิฟท์ คนเฝ้าประตู คนเฝ้ารถ) โทร-หมอดู ภารเป้ารอกและหอยิงบริการ

เกณฑ์การแบ่งระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว

น่าผลรวมของระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปักครองมาร่วมกัน ซึ่งจะมีคะแนนตั้งแต่ 3-10 และใช้หลักความถี่สัมพัทธ์ คือ ความถี่ของคะแนนแต่ละคะแนนจะมีโอกาสซ้ำกันได้ ดังนี้ คือ (อัญชลี บุปผาพิบูลย์, 2522: 36)

ตารางที่ 55 ตารางแสดงคะแนน และความถี่ของคะแนนที่มีโอกาสซ้ำกัน

คะแนน	ความถี่ของคะแนนที่มีโอกาสซ้ำกัน
3	1
4	3
5	6
6	8
7	8
8	6
9	3
10	1
ผลรวมของความถี่ของคะแนนที่มีโอกาสซ้ำกัน	36

หลังจากนั้นจัดแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 3 ชั้น คือ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยนำผลรวมของคะแนนที่มีโอกาสซ้ำกัน หารด้วยจำนวนชั้น ที่ต้องการแบ่ง คือ 3 ชั้น ในที่นี้ คือ $36/3 = 12$ ซึ่งเป็นความถี่ในแต่ละช่วงของคะแนน ต่อจากนั้นบวกความถี่ของคะแนนจากชั้นบนลงมา 12 ก็จะเป็นระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ ซึ่งจะมีคะแนน เท่ากับ 3-5 และความถี่จากชั้นล่างขึ้นไป 12 ก็จะเป็นระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูง ซึ่งจะมีคะแนน เท่ากับ 8-10 ช่วงคะแนนที่เหลือตรงกลางคือ 6-7 เป็นระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมปานกลาง ยกตัวอย่าง เช่น นักเรียนคนหนึ่งมีข้อมูลสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ดังนี้

1. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดามารดา คือ ปริญญาตรี = 3 คะแนน
2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อุปโภคบริโภคในระดับ ค่อนข้างสูง = 3 คะแนน
3. อาชีพของบิดามารดา อุปโภคบริโภคในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3 คะแนน

ดังนั้นนักเรียนคนนี้มีคะแนนสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมเป็น $3+3+3= 9$ คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับสูง โดยคะแนนส่วนนี้จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ภาคผนวก ๒
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าที่ (t) ของแบบวัดการ
อนุมานสาเหตุของความล้าเร็วในการเรียน จำแนกตามรายชื่อ

ข้อ	ข้อความ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ข้อสอบไม่ยากนัก	3.54	.68	1.72	.64	6.39*
2	ฉันชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์	4.27	.64	2.90	.70	4.74*
3	ฉันใช้ความพยายามอย่างมากในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	4.36	.50	3.45	.52	4.15*
4	ฉันสามารถพิชิตหัวข้อที่ไม่ชอบได้	3.27	1.42	1.72	.46	2.43*
5	ฉันเข้าใจเนื้อหาที่เรียน	4.45	.68	2.81	.80	5.93*
6	ฉันสนใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์	4.81	.40	3.09	.70	7.08*
7	ครูสอนเข้าใจ	4.54	.52	3.09	.30	8.00*
8	เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ทำความเข้าใจได้ไม่ยากนัก	3.72	.64	2.00	.77	5.68*
9	ฉันมีสมาธิขณะสอบ	4.36	.50	2.63	1.20	4.38*
10	ฉันชอบทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์เป็นประจำ	3.18	.60	2.00	.63	4.49*
11	ฉันดูดีในการสอบ	4.18	.60	1.90	.70	8.15*
12	ฉันเก่งคณิตศาสตร์	3.36	.67	2.18	.60	4.33*
13	ครูสอนสนุก ไม่น่าเบื่อ	3.81	.87	2.36	.50	4.78*
14	ฉันรู้สึกสบายดีในวันสอบ	4.27	.78	2.00	1.26	5.06*
15	ฉันเดาคำตอบถูก	4.00	1.09	1.72	.46	6.33*
16	ฉันชำนาญและมั่นใจที่ได้	3.72	.64	2.27	.46	6.05*
17	ฉันเรียนพิเศษวิชาคณิตศาสตร์	3.90	1.70	1.36	1.20	4.05*
18	ฉันสามารถพิชิตหัวข้อที่ไม่ชอบได้	4.09	.94	2.72	1.00	3.27*
19	ฉันชอบครูที่สอน	4.18	.75	2.36	.67	5.98*
20	ฉันมักหาโจทย์คณิตศาสตร์มาทำเพื่อเดินทางแบบเรียนเสมอ	3.09	.70	1.72	1.10	3.46*
21	ฉันเก็บข้อสอบถูก	2.63	.92	1.90	.53	2.25*
22	ฉันสามารถครุประร่าวิชาได้ไม่ยาก	3.81	.60	2.45	.68	4.95*
23	เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ไม่ซับซ้อน	3.54	.68	1.45	.88	7.13*
24	ฉันไม่เครียดเกินไปขณะสอบ	3.81	.60	2.00	.63	6.90*

* $p < .05$

ตารางที่ 57 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าที่ (t) ของแบบวัดการ
อนุนันษาเหตุของความลื้มเหลวในการเรียน จำแนกตามรายข้อ

ข้อ	ช้อควน	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ข้อสอนยาก	4.70	.67	3.40	.69	4.23*
2	ฉันไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์	3.50	1.35	1.50	.70	4.14*
3	ฉันไม่ได้อ่านหนังสือเรียนพร้อมก่อนสอน ทุกครั้ง	4.20	1.03	1.40	.51	7.67*
4	ฉันไม่ได้ถามครูสอนพิเศษเมื่อไม่เข้าใจบท เรียน	4.80	.42	3.00	.81	6.19*
5	ฉันไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน	4.70	.67	3.00	.66	5.67*
6	ฉันไม่สนใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์	2.80	1.13	1.30	.48	3.84*
7	ครูสอนไม่เข้าใจ	3.60	.84	1.80	.42	6.04*
8	เนื้อหาริชาคณิตศาสตร์ทำความเข้าใจได้ยาก	4.70	.48	2.80	.84	6.83*
9	ฉันไม่มีสมาร์ทโฟน	3.70	1.05	1.80	.91	4.28*
10	ฉันไม่ได้ซ้อมทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ เป็นประจำ	4.60	.69	2.30	.67	7.48*
11	ฉันดาวน์โหลดใน การสอน	3.30	1.25	1.10	.31	5.39*
12	ฉันนักจะสับสนเวลาเรียนวิชาคณิตศาสตร์	4.40	.84	2.60	.69	5.20*
13	ครูสอนไม่สนุก น่าเบื่อ	3.70	1.05	1.40	.51	6.17*
14	ฉันรู้สึกวิตกกังวลในการสอบคณิตศาสตร์	4.90	.31	3.50	1.17	3.63*
15	ฉันเดาคำตอบผิด	4.60	.96	2.40	1.35	4.19*
16	ฉันรู้สึกหลงวิธีทำไม่ต่อยได้	4.80	.42	3.20	.78	5.66*
17	ฉันไม่ดึงใจฟังครูอธิบายขณะเรียน	2.90	.31	1.60	.69	5.36*
18	ฉันไม่ได้ถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน	4.00	.81	1.90	.87	5.55*
19	ฉันไม่ชอบครูที่สอน	2.90	1.37	1.10	.31	4.05*
20	ฉันไม่ชอบหodgeyคณิตศาสตร์มาทำเพิ่ม เติมจากแบบเรียนเลย	4.30	1.16	2.30	.94	4.22*
21	ฉันเก็บข้อสอบผิด	3.50	1.35	2.20	1.13	2.33*
22	ฉันไม่ได้ถามครูประจำวิชาเมื่อไม่เข้าใจบท เรียน	4.30	1.16	2.30	.94	4.22*
23	เนื้อหาริชาคณิตศาสตร์ค่อนข้างซับซ้อน	4.90	.31	3.20	.91	5.53*
24	ฉันเครียดมากขณะสอบ	4.70	.48	2.90	.73	6.45*

* $p < .05$

ภาคผนวก ค
รายละเอียดแบบบัวดการเห็นคุณค่าในตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ

ด้านตนโดยทั่วไป (General Self) มี 22 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 5, 8, 10, 11, 13, 16, 17, 22, 23, 25, 28, 29, 31, 32, 35, 38, 41, 44, 48, 49

ด้านตนทางสังคม-เพื่อน (Social Self-Peers) มี 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 6, 12, 19, 26, 42, 45

ด้านทางบ้าน-พ่อแม่ (Home- Parents) มี 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 7, 9, 14, 18, 20, 27, 39

ด้านโรงเรียน-การศึกษา (School-Academic) มี 5 ข้อ ได้แก่ 15, 21, 34, 37, 47

ด้านการวัดความจริงใจของผู้ตอบ (Lie Scale) มี 8 ข้อ ได้แก่ 24, 30, 33, 36, 40, 43, 46, 50

ในด้านการวัดความจริงใจของผู้ตอบนี้จะเป็นตัวชี้ถึงการปกป้องตนเอง และจะเป็นข้อความที่ผู้ตอบจะต้องตอบปฏิเสธถ้าผู้ตอบตอบด้วยความซื่อสัตย์และตรงไปตรงมาในการประเมินตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องบนแบบสอบถ่านจำข้อแยกตามจำนวนพื้นท้องและลำดับการเกิด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๘ จำนวนและร้อยละของผู้ต้องแบบสอบถาม จำแนกตาม จำนวนพื้นท้องและลำดับการเกิด

ระดับชั้น ตัวแปร	นักเรียนศึกษาตอนต้น		นักเรียนศึกษาตอนปลาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนพื้นท้อง (รวมตัวนักเรียนด้วย)						
1	93	11.5	55	8.9	148	10.3
2	345	42.4	253	40.7	598	41.7
3	223	27.4	176	28.3	399	27.8
4	99	12.2	70	11.3	169	11.8
5	27	3.3	36	5.8	63	4.4
6	14	1.7	11	1.8	25	1.7
7	7	0.8	12	1.9	19	1.3
8	3	0.4	4	0.6	7	0.5
9	1	0.1	3	0.5	4	0.2
10	1	0.1	-	-	1	0.1
11	-	-	1	0.2	1	0.1
14	1	0.1	-	-	1	0.1
รวม	814	100	621	100	1435	100

ตารางที่ 58 (ต่อ)

ตัวแปร ระดับชั้น	นักเรียนศึกษาตอนต้น		นักเรียนศึกษาตอนปลาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนเป็นลูกคนที่						
1	381	46.8	296	47.7	677	47.2
2	245	30.1	175	28.2	420	29.3
3	117	14.4	81	13.0	198	13.8
4	43	5.3	35	5.6	78	5.4
5	14	1.7	14	2.3	28	1.9
6	4	0.5	9	1.4	13	0.9
7	4	0.5	6	1.0	10	0.7
8	3	0.4	2	0.3	5	0.3
9	1	0.1	3	0.5	4	0.3
10	1	0.1	-	-	1	0.1
13	1	0.1	-	-	1	0.1
รวม	814	100	621	100	1435	100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ เรียงลำดับดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
2. แบบวัดการอนุนันต์ทางความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียน
3. แบบวัดแรงบูรพาใจฝ่ายสัมฤทธิ์
4. แบบวัดความวิตกกังวล
5. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามช้อปปิ้งทั่วไป

คำศัพท์ที่ใช้ในการตอบ ให้เดินคำลงในช่องว่าง หรือ ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ()

8. อาชีพของมารดา (ถ้ามีงอกกรรมให้บอกจะบังมีชีวิตอยู่)

คือ.....

ตำแหน่ง.....

(โปรดระบุชนิดของงานและตำแหน่งให้ละเอียดชัดเจน เช่น อาจารย์ 2 ระดับ 5 แพกเกจฯลฯ)

9. ครอบครัวของนักเรียนมีพี่น้อง..... คน (รวมนักเรียนด้วย)

10. นักเรียนเป็นลูกคนที่..... ของพ่อแม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดการอนุนันต์เหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียน

ค่าใช้จ่ายในการตอบ จากค่าตามต่อไปนี้ให้ นักเรียนเลือกตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่ง โดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่นักเรียนเลือกตามความเป็นจริง

จากประสบการณ์การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ผ่านมาและผลการสอบวิชาคณิตศาสตร์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ของนักเรียน นักเรียนคิดว่าตนเอง

- () 1. ได้ เกรดดี และ ประสบความสำเร็จ ในวิชาคณิตศาสตร์
 - () 2. ได้ เกรดไม่ดี และ ไม่ประสบความสำเร็จ ในวิชาคณิตศาสตร์
- เกรดวิชาคณิตศาสตร์ภาคเรียนที่ 1/2541 ของนักเรียนอยู่ในระดับใด
- () 4 () 3 () 2 () 1 () ต่ำกว่า 1

ถ้านักเรียน ตอบข้อ 1 ให้ตอบค่าตามใน ตารางที่ 1 เท่านั้น ถ้านักเรียน ตอบข้อ 2 ให้ตอบค่าตามใน ตารางที่ 2 เท่านั้น โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ตารางที่ 1 ประสบความสำเร็จ

นักเรียนได้เกรดดีและประสบความสำเร็จในวิชา คณิตศาสตร์เพราะ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย

1. ข้อสอบไม่ยากนัก.....
2. ฉันชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์.....
3. ฉันใช้ความพยายามอย่างมากในการเรียนวิชา คณิตศาสตร์.....
4. ฉันตานพี่หรือรุ่นพี่เมื่อไม่เข้าใจบทเรียน.....
5. ฉันเข้าใจเนื้อหาที่เรียน.....
6. ฉันสนใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์.....
7. ครูสอนเข้าใจ.....
8. เมื่อหัววิชาคณิตศาสตร์ทำความเข้าใจได้ไม่ยากนัก
9. ฉันมีสมาร์ทโฟน.....
10. ฉันชอบทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์เป็นประจำ.....

นักเรียนได้เกรดดีและประสบความสำเร็จในวิชา คณิตศาสตร์เพราะ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
11. ฉันดวงดีในการสอบ.....
12. ฉันเก่งคณิตศาสตร์.....
13. ครูสอนสนุก ไม่น่าเบื่อ.....
14. ฉันนุ่งสักสบายดีในวันสอบ.....
15. ฉันเตาคำตอบถูก.....
16. ฉันน่าสูตรและวิธีทำได้.....
17. ฉันเรียนพิเศษวิชาคณิตศาสตร์.....
18. ฉันตามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน.....
19. ฉันชอบครูที่สอน.....
20. ฉันมักหาโจทย์คณิตศาสตร์มาทำเพิ่มเติมจาก แบบเรียนเสมอ.....
21. ฉันเก็บข้อสอบถูก.....
22. ฉันถกคุยประจำวิชาเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน.....
23. เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ไม่ซับซ้อน.....
24. ฉันไม่เครียดเกินไปขณะสอบ.....

สถาบันวิทยบริการ
อุժราลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ประสมความล้มเหลว

นักเรียนได้เกรดไม่ดีและไม่ประสบความสำเร็จใน วิชาคณิตศาสตร์ เพราะ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
1. ข้อสอบยาก.....
2. ฉันไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์.....
3. ฉันไม่ได้อ่านหนังสือเตรียมพร้อมก่อนสอบทุกครั้ง.....
4. ฉันไม่ได้ถามครูสอนพิเศษเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน....
5. ฉันไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน.....
6. ฉันไม่สนใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์.....
7. ครูสอนไม่เข้าใจ.....
8. เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ทำความเข้าใจได้ยาก.....
9. ฉันไม่มีสมาธิขณะสอบ.....
10. ฉันไม่ได้ซ้อมทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์เป็นประจำ.....
11. ฉันดูงไม่ดีในการสอบ.....
12. ฉันมักจะลับสนใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์.....
13. ครูสอนไม่สนุก น่าเบื่อ.....
14. ฉันรู้สึกวิตกกังวลในการสอบวิชาคณิตศาสตร์....
15. ฉันเดาคำตอบผิด.....
16. ฉันจำสูตรและวิธีทำไม่ค่อยได้.....
17. ฉันไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายขณะเรียน.....
18. ฉันไม่ได้ถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน.....
19. ฉันไม่ชอบครูที่สอน.....
20. ฉันไม่เคยหาโจทย์คณิตศาสตร์มาทำเพิ่มเติมจากแบบเรียนเลย.....
21. ฉันเก็บข้อสอบผิด.....
22. ฉันไม่ได้ถามครูประจำวิชาเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน
23. เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ค่อนข้างซับซ้อน.....
24. ฉันเครียดมากขณะสอบ.....

แบบวัดแรงจูงใจฝ่ายสัมฤทธิ์

ค่าที่แข่งในการตอบ แบบสอบถามฉบับนี้ ตามเกี่ยวกับ ความรู้สึกนิยมคิดหรือการกระทำบางอย่างของนักเรียนในเรื่องการเรียนและเรื่องที่ฯ ไป ดังนั้นค่าตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิด สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงตามความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด ค่าตอบของนักเรียนจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผลการเรียนของนักเรียน แบบสอบถามมีทั้งหมด 60 ข้อ กรุณาตอบทุกข้อ

ตัวอย่าง

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อความที่ (0) – ข้าพเจ้าพยายามอย่างยิ่งที่จะสอบให้ได้อันดับหนึ่งของห้องเรียน

ข้อที่	จริงที่สุด	จริงมาก	จริงครึ่งเดียว	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0		✓			

ต่อไปนี้เป็นการทำแบบสอบถาม ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	จริงครึ่งเดียว	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1. ถ้ามีโอกาสเลือกงานข้าพเจ้าจะเลือกงานชนิดที่ตนเองทำได้ล้ำเรื่อง
2. เพื่อนๆ ของข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูง.....
3. ข้าพเจ้าเป็นคนขยันทำงานอย่างสม่ำเสมอ.....
4. ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนจะเรียนได้ดีขึ้น ถ้าครูส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนรักการแข่งขัน.....
5. ข้าพเจ้าชอบตั้งความหวังไว้และพยายามทำให้ได้ตามนั้น.....
6. ข้าพเจ้าเชื่อว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”
7. เมื่อเล่นว่า ข้าพเจ้าต้องการให้ว่าท้องตนแข็งแกร่งมากกว่าของคนอื่นๆ.....

ช้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	จริงครึ่งเดียว	จริงน้อย	จริงที่สุดน้อย
8. เมื่อช้าพเจ้าได้รับความล้มเหลวในการทำงาน ช้าพเจ้าจะทำต่อไปไม่ท้อถอย.....
9. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใด ๆ ช้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มความสามารถ.....
10. ช้าพเจ้าฝ่ากอนาคตของตนเองไว้กับความสำเร็จในการทำงาน และการเรียน.....
11. ช้าพเจ้าพอใจมากเมื่อคนรู้จักเนื่องจากความพยายามในการทำงาน.....
12. ช้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง.....
13. ช้าพเจ้าไม่เชื่อเรื่องโชคชะตา.....
14. เมื่อทำงานง่าย ๆ เสร็จแล้ว ช้าพเจ้าอยากจะทำงานที่ยาก ๆ อีก.....
15. คราวนี้นักชุมรู้ว่าช้าพเจ้าเป็นผู้เขียนทันแข็งในการทำงาน.....
16. เมื่อมีโอกาสเลือกเพื่อนในการทำงานกลุ่ม ช้าพเจ้าคำนึงถึงความสามารถของเพื่อนเป็นอันดับแรก.....
17. ช้าพเจ้าเชื่อว่าความอดทนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในทุกสิ่ง.....
18. ช้าพเจ้ากลัวความล้มเหลวแต่เมื่อพบเข้าจริง ๆ ก็อดทนได้เสมอ.....
19. ช้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจเมื่อได้เลือกทำงานยาก ๆ
20. ช้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเบาสมองมากกว่าหนังสือที่เป็นความรู้.....
21. ใน การแก้ปัญหาทั่ว ๆ ไป ช้าพเจ้าไม่ชอบใช้วิธีการเดินตลอดไป.....
22. ช้าพเจ้าชอบเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผู้อื่นเสมอ.....
23. เมื่อประสบความล้มเหลวในงานที่ทำ ช้าพเจ้าจะคิดหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะทำงานนั้นสำเร็จให้ได้.....
24. ทุกครั้งที่ทำงานกลุ่ม ช้าพเจ้าชอบเป็นหัวหน้ากลุ่มมากกว่าสูญเสีย.....
25. ช้าพเจ้าคิดว่า เรื่องที่หมดดูทำนาย เป็นสิ่งที่ต้องควรคำนึงถึง.....
26. ช้าพเจ้าบูชาความสำเร็จเป็นชีวิตจิตใจ.....

ช้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	จริงครึ่งเดียว	จริงน้อย	จริงที่สุด
27. การแก้ปัญหาด้วยตนเองนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่ามากที่สุด.....
28. ข้าพเจ้าชอบครูที่สอนเนื้อหามาก ๆ และให้ตัวอย่างแปลก ๆ
29. เมื่อเล่นกีฬา ข้าพเจ้าจะปรับปรุงตนเองให้เก่งขึ้นเรื่อย ๆ
30. มีบอยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจ เพราะได้ทำงานจนสำเร็จหรือแข่งขันจนได้ชัยชนะ.....
31. เพื่อนที่ข้าพเจ้าชอบนั้นมักเป็นคนที่ตั้งความหวังของตนเองไว้สูง.....
32. ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะทำคะแนนให้สูงในโรงเรียนหรือสูงกว่าเพื่อน ๆ ทุกคนในชั้น.....
33. ข้าพเจ้ามีใจจะจ่ออยู่กับงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานกว่าจะสำเร็จแม้ว่างานนั้นจะลำบากเพียงใดก็ตาม.....
34. ข้าพเจ้ามีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ด้วยว่ามีความรู้ด้อยกว่าเพื่อน ๆ
35. ข้าพเจ้าไม่อยากจะรับผิดชอบในการเป็นผู้นำ.....
36. ข้าพเจ้าประณยาอย่างยิ่งที่จะทำงานยาก ๆ ให้สำเร็จ.....
37. ข้าพเจ้าไม่ประณยาแรงวลีหรือข้อเสียงมากไปกว่าความสำเร็จของตนเอง.....
38. ข้าพเจ้านอกผู้ปกครองเรื่องความสำเร็จในการเรียนและการทำงานของตนเองเสนอ.....
39. ข้าพเจ้ามักจะตั้งความหวังไว้สูง ๆ เพื่อที่จะได้ใช้ความพยายามและความสามารถทำงานนั้นอย่างเต็มที่.....
40. เมื่อมีผู้อื่นเรียน หรือทำงานได้ดีกว่า ข้าพเจ้ามักจะไม่คิดอะไร.....
41. ข้าพเจ้าได้วางเป้าหมายอาชีพในอนาคตไว้แล้วและจะทำให้ได้..
42. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองได้ เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า.....
43. ข้าพเจ้ายกท่านที่ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่.....
44. ข้าพเจ้าชอบทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง ไม่ชอบให้ผู้อื่นทำให้.....
45. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่จะต้องฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว.....

ข้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	จริงครึ่งเดียว	จริงน้อย	จริงที่สุด
46. ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับค่าก่อสร้างที่ว่า “เวลาเป็นเงินเป็นทอง”
47. ข้าพเจ้าอยากรเอาอย่างเพื่อน ๆ ที่มุ่งมั่นทำงานมาก ๆ
48. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับบทเรียนมาก ๆ
49. ข้าพเจ้าพยายามลองให้ได้อันดับต้นๆทุกครั้ง
50. ในการทำงานข้าพเจ้าไม่นิยมจะตั้งความหวังไว้ก่อน
51. ข้าพเจ้าจะทำงานอย่างหนัก เพราะต้องการให้งานสำเร็จมากกว่า ที่จะกลัวว่า งานจะล้มเหลว
52. ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับการฟื้นฝ่าอุปสรรค เพื่อให้ได้รับความ สำเร็จ
53. ข้าพเจ้าคิดเสมอว่า อนาคตของตนอาจขึ้นอยู่กับความสำเร็จใน การเรียน
54. ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเป็นผู้มีความมั่นใจในความสามารถของ ตนเอง
55. 在การจับฉลากเลือกงานที่จะทำ ข้าพเจ้ามักจะงานให้ได้งาน ง่าย ๆ
56. ข้าพเจ้าเชื่อว่า ความสำเร็จของงานนี้ค่อนข้างมาก
57. สิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่า นำกลับมาก คือ ความล้มเหลวของการทำงาน
58. ข้าพเจ้าจะใช้ความพยายามอย่างมากยิ่งขึ้น เมื่องานที่ทำเป็น งานที่ยากมาก
59. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า ความพยายามอยู่ที่ในความสำเร็จอยู่ที่นั่น...
60. ในการทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบเป็นหัวหน้ามากกว่าลูกน้อง

แบบประเมินทักษะ

แบบวัดความวิตกกังวล

ค่าใช้จ่ายในการตอบ ข้อความต่อไปนี้เป็นการบรรยายเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง โปรดอ่านแต่ละข้อให้เข้าใจและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกทั่วไป ของนักเรียนมากที่สุด แต่ละข้อไม่มีค่าตอบที่ถูกหรือผิด โดยตอบให้เร็วตามความรู้สึกจริงแรกของนักเรียน แบบสอบถามนี้ รังสรรค์ 20 ข้อ กรุณาตอบทุกข้อ

ข้อความ	เก็บไว้ มีเลย	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	เก็บ ตลอด เวลา
1. ช้าพเจ้ารู้สึกเป็นคนน่า醅.....
2. ช้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นและกระวนกระวาย.....
3. ช้าพเจ้ารู้สึกมีความพอใจในตัวเอง.....
4. ช้าพเจ้าอยากรู้เป็นสุขเท่ากับที่คนอื่นๆ เป็นอยู่.....
5. ช้าพเจ้ารู้สึกเหมือนเป็นคนล้มเหลว.....
6. ช้าพเจ้ารู้สึกปลดปล่อย.....
7. ช้าพเจ้าสงบ-ใจเย็น-มีสติ.....
8. ช้าพเจ้ารู้สึกว่ามีปัญหามากขึ้นทุกทิจันสูญไม่ไหว.....
9. ช้าพเจ้ากังวลมากเกินไปในสิ่งที่จะริงจังแล้วไร้สาระ
10. ช้าพเจ้ารู้สึกเป็นสุข.....
11. ช้าพเจ้ามีความคิดที่ทำให้ตนเองไม่สบายใจ.....
12. ช้าพเจ้าขาดความมั่นใจในตนเอง.....
13. ช้าพเจ้ารู้สึกมั่นคงปลอดภัย.....
14. ช้าพเจ้าเป็นคนตัดสินใจได้อย่าง่ายดาย.....
15. ช้าพเจ้ารู้สึกมีความสามารถไม่เพียงพอ.....
16. ช้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจในตนเอง.....
17. ช้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลในการที่ช้าพเจ้ามีความคิด ที่ไร้สาระ.....
18. ช้าพเจ้ารับความผิดหวังอย่างจริงจังจนกระหึ่มไม่ สามารถที่จะลืมมันได้.....
19. ช้าพเจ้ารู้สึกมั่นคงในชีวิต.....
20. เมื่อช้าพเจ้าคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือสนใจในระยะ หลังๆ นี้ ทำให้ช้าพเจ้าอยู่ในภาวะความตึงเครียด และลับสน.....

แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

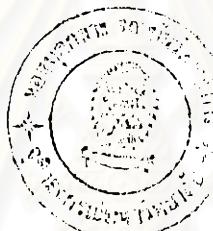
คำชี้แจงในการตอบ ขอให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าเหมือนหรือไม่เหมือนตัวนักเรียนตามความเป็นจริง แล้วทำเครื่องหมาย✓ลงในช่องคำตอบ “ใช่” หากเหมือนตนเองหรือลงในช่องคำตอบ “ไม่ใช่” หากไม่เหมือนตนเอง แบบสอบถามนี้กังวลด 50 ข้อ กรุณาตอบทุกข้อ

ข้อความ	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
1. สิ่งต่าง ๆ นักไม่รับกวนใจช้าพเจ้า.....
2. ช้าพเจ้าสามารถตัดสินใจโดยไม่รู้สึกหนักใจจนเกินไป.....
3. คราวๆ รู้สึกสนุกเมื่อยื้อกับช้าพเจ้า.....
4. ช้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดง่ายเมื่อยื้อที่บ้าน.....
5. ช้าพเจ้าต้องใช้เวลานานที่จะทำความคุ้นเคยกับสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น.....
6. ช้าพเจ้าเป็นชวัญใจในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน.....
7. ผู้ปกครองมักเข้าใจความรู้สึกของช้าพเจ้า.....
8. ช้าพเจ้ายอมแพ้สิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย.....
9. ผู้ปกครองคาดหวังในตัวช้าพเจ้าไว้สูงเกินไป.....
10. เป็นเรื่องล่าบากใจที่เกิดเป็นช้าพเจ้า.....
11. ชีวิตช้าพเจ้าสับสนไปหมด.....
12. เพื่อนๆ นักคล้อยตามความคิดเห็นของช้าพเจ้า.....
13. ช้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองต่าต้อย.....
14. บ่อยครั้งที่ช้าพเจ้าอยากหนีออกจากบ้าน.....
15. ช้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด หดหู่บ่อยเมื่อยื้อที่โรงเรียน.....
16. เมื่อเทียบกับคนส่วนใหญ่แล้ว ช้าพเจ้าหน้าตามดี.....
17. ช้าพเจ้าเป็นคนพูดตรงไปตรงมา.....
18. ผู้ปกครองเข้าใจช้าพเจ้า.....
19. ช้าพเจ้าไม่ค่อยได้รับความนิยมชมชอบเหมือนคนอื่น ๆ
20. ช้าพเจ้ารู้สึกเหมือนกับว่า ผู้ปกครองกำหนดชีวิตช้าพเจ้า.....
21. บ่อยครั้งที่ช้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้เมื่อยื้อที่โรงเรียน.....
22. บ่อยครั้งที่ช้าพเจ้าอยากจะเป็นคนอื่น.....
23. ช้าพเจ้าไม่สามารถเป็นที่พึงของใครได้.....

ข้อความ	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
24. ข้าพเจ้าไม่เคยวิตกกังวลในเรื่องใด ๆ เลย.....
25. ข้าพเจ้าค่อนข้างมั่นใจในตนเอง.....
26. ข้าพเจ้าเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่นได้ง่าย.....
27. ข้าพเจ้ากับผู้ปักครองมีความสุขมากในการอยู่ร่วมกัน.....
28. ข้าพเจ้ามักใช้เวลาไปกับความเพ้อฝัน.....
29. ข้าพเจ้าอ้ายากเป็นเด็กกว่านี้.....
30. ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ.....
31. ข้าพเจ้าต้องมีคนดูบบอกเสมอว่าข้าพเจ้าต้องทำอะไรบ้าง.....
32. ข้าพเจ้ามักเสียใจในสิ่งที่ทำไปแล้ว.....
33. ข้าพเจ้าไม่เคยมีความสุขเลย.....
34. ในการทำอะไร ๆ ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มความสามารถ.....
35. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ค่อนข้างจะมีความสุข.....
36. ข้าพเจ้าชอบทุกคนที่ข้าพเจ้ารู้จัก.....
37. ข้าพเจ้าชอบให้ครูเรียกข้าพเจ้าตอนในชั้นเรียน.....
38. ข้าพเจ้าเข้าใจในตัวข้าพเจ้าเอง.....
39. เมื่อข้าพเจ้าอยู่บ้านไม่มีใครใส่ใจกับข้าพเจ้ามากนัก.....
40. ข้าพเจ้าไม่เคยถูกดูว่าเลย.....
41. ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจและเชื่อมั่นกับการตัดสินใจนี้ได้โดยไม่เปลี่ยนแปลง.....
42. ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบอยู่กับผู้อื่น.....
43. ข้าพเจ้าไม่เคยประหม่าเลย.....
44. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกละอายตนเอง.....
45. เพื่อน ๆ วิพากษ์วิจารณ์ข้าพเจ้าบ่อย ๆ.....
46. ข้าพเจ้าพูดความจริงเสมอ.....
47. ครูของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้าเป็นคนไม่ดีพอก.....
48. ข้าพเจ้ามีแต่ความล้มเหลว.....
49. ข้าพเจ้ารู้สึกเหงุดหงิดง่ายเมื่อถูกดูว่า.....
50. ข้าพเจ้ารู้อยู่เสมอว่าควรพูดอะไรกับผู้อื่น.....

ประวัติผู้เขียน

นางสาวกนกวรรณ จันทร์ไตร เกิดวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2514 ที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร สำเร็จการศึกษาปวชญาตรีครุศาสตรบัณฑิต สาขาวรรณศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเลย ในปีการศึกษา 2537 และเช้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์ มหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2539 ปัจจุบันรับราชการที่โรงเรียนบ้านชุมพล (ชุมพลศึกษา) อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย